Quelle: http://manuscripta.at/?ID=39405
Copyright: Melk, Benediktinerstift

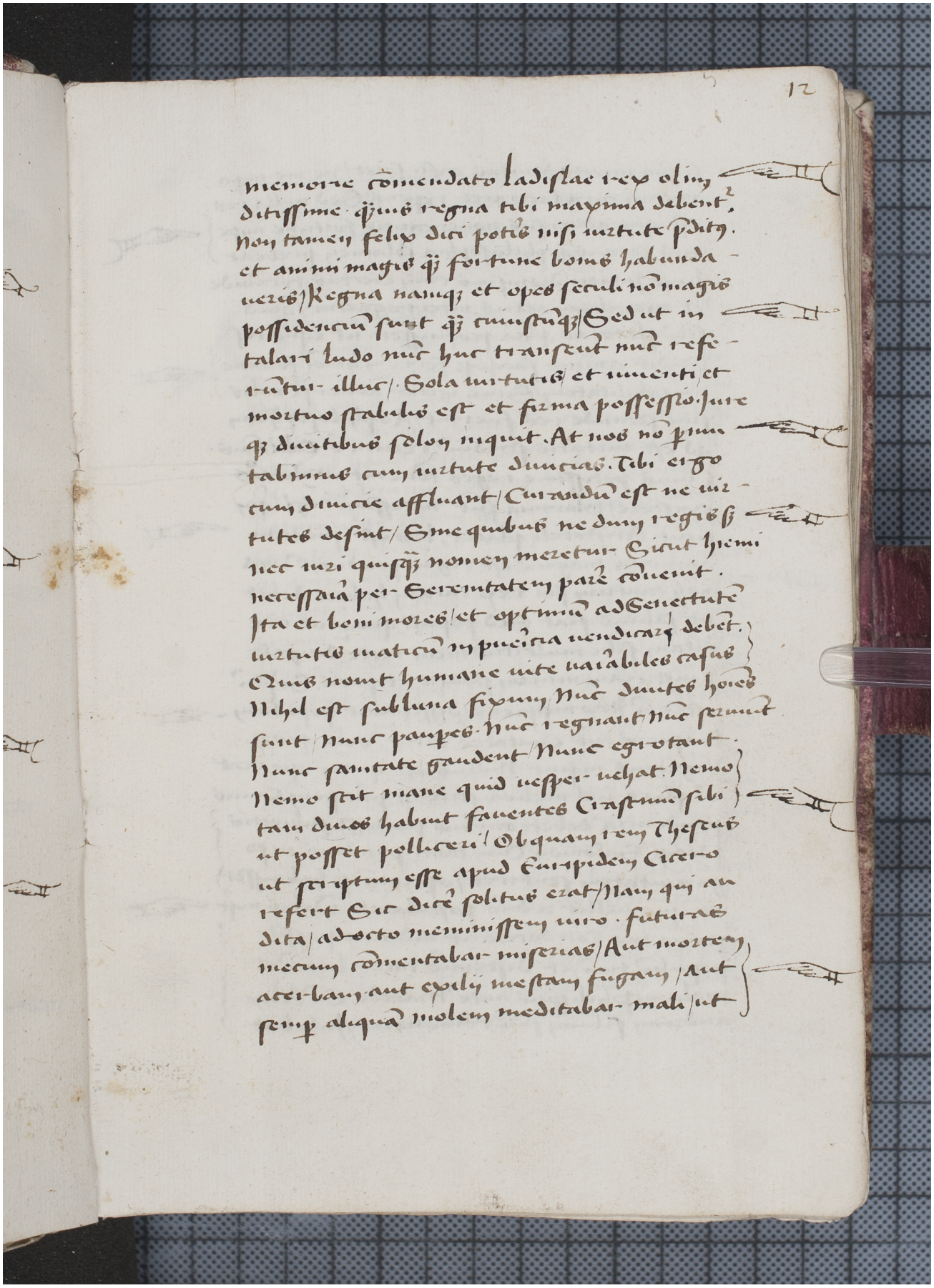

12

memorie cõmendato ladislae rex olim
ditissime. ẽjus regna tibi maxima debent,
non tamen felix dici potuit nisi iuxtute ꝑdit.
et animi magni ẽj fortune bona habunda
uerit/ Regna namq; et opes seculi no magis
possidentium sunt ẽj quinq;/ Sed ut in
talari ludo nunc huc transeut nunc refe
runtur. illuc/. Sola uirtutis et inuicti et
mortuo stabilis est et firma possessio. iure
q; diuitibus ꝑdoluq; inquit. At nos no ꝑmu
tabimur cum iuxtute diuicias. Tibi ergo
cum diuicie affluant/ Curandu est ne iu
tutes desint/ Hinc quibus ne dum regibus ꝑ
nec uxi quisq; nomen mereatur. Sicut hyemi
necessaria per. Serenitatem parat conuent.
ita et boni mores/ et optima ad Genestute
iuxtutes uatiõ ne ꝑcipia uendicaq; debet.
Quos nouit humane uite uariabiles casus
Nihil est subluna fixum/ Nunc diuites homi
nes/ Nunc pauperes. Nunc regnant Nunc seruiut
Nunc sanitate gaudent/ Nunc egrotant.
Nemo stat mane quid uesper uehat. Nemo
tam dubs habut fauentes Crastinum sibi
ut posset polliceri/ Obquam rem Thestus
ut scriptum esse apud Euripidem Cicero
refert Sic dicit solitus erat/ Many qui an
dita/ adecto meminisse uiro. futuras
metuq; cõmentabar. miserias/ Aut mortem
acer-bam aut egrij me stam fugam/ Aut
semp aliquid molem meditabar. mali/ ut